

pühha olli liggi. — Se olli Paasto-fu lõppetuisse.

Joan. VI. 1—13.

Sel korral jái Jesus faueminne Kalilemale, kui enne; siin se olli fa, kus temma neid 5000 meest wie ohraast leiba ja kahhe falladega sõtis, keik nende kõhhud täitis ja veel 12 forwi täit paslokesi said kokko jatud.

Joan. VI. 14—21.

Kui nüud Jesus moistis et rahwas tahtis tedda selle immetähhe párrast wåggise funningaks tösta, siis läks ta förwale mae peale, aino üksi, aga kui õhto sai, läksid temma jüngrid merre peale. Jo olli pimme ja merri hakkas tóusma, et suur tuul puhhus, aga Jesus ep olnud veel nende jure tulnud. Kui nad agga ollid soudnud liggi 25 eht 30 waggo maad, siis nággid nemmad Jesust merre peál kóndi wad ja laewa liggi tullewad ja kartsid. Agga temma útles: „minna ollen se, árge kartke mitte!“

Joan. VI. 22—59.

Se rahwas, fedda Jesus olli sõótnud, tussid Kapernauma, kus nemmad kuulsid Jesust ollewad, tedda otsima, ja útlesid: „öppetaja, millisal olled sinna seia sanud? Jesus vastas neile ja útles: „toeste, minna útlen teile, teie otsite mind ei mitte sepárrast, et teie ollete immetähtesi náinud, waid et teie neist leibast ollete sónud ja teie kóht täis sanud; árge noudke sedda roga, mis faub, waid sedda roga, mis jáeb iggawesse ellusse, mis innimesse Poeg teile tahhab anda, fest seddasinnast on Jummal se Issa kinnitanud! Minna ollen se ellaro leib, mis taewast on mahhatulnud. Kui kegi festsinnatsest leibast sõõb, se peab ellama iggaweste, ja se leib, mis minna annan, on minno lihha, mis ma annan mailma ello eest!“ — Neidsinnatse armsad öppetussed ja veel mitto seisi kulutas Jesus foggodusse koias, kui ta öppetas Kapernaumas.